

STRATEGIMØTE 2014
MØTEREFERAT

Onsdag 29.oktober kl.08.30, Radisson Blu Scandinavia Hotell, Holbergs gt. 30

<i>Til stede:</i>	
Henrik Schultz	Instituttleder
Ragnhild Elisabeth Paulsen	Instituttstyret
Leon Reubsaet	Instituttstyret
Eili Tranheim Kase	Instituttstyret
Tove Larsen	Instituttstyret
Sayeh Ahrabi	Instituttstyret
Kathrin Bjerknes	Instituttstyret
Line Buan	Instituttstyret (studentrepresentant)
Hege Christensen	Utdanningsleder
Harald Thidemann Johansen	Programrådsleder 1.avdeling
Jo Klaveness	Programrådsleder 2.avdeling
Josefine Eilsø Nielsen	Studentrepresentant - Fagutvalget
Sverre Arne Sande	Seksjonsleder (farmasi)
Trond Vidar Hansen	Seksjonsleder (farmasøytisk kjemi)
Hege Thoresen	Seksjonsleder (biovitenskap)
Marianne Hiorth	Leder Profileringsutvalget
Anne Brit Kolstø	Forskerskolen
Tor Gjøen	Leder for PhD-utvalget (Kom til lunsj)
Hedvig Marie Nordeng	Forskerskolen
Marthe Petrine Palmer	Teknisk-administrativ
<i>Ikke tilstede</i>	
Elin Johannessen	Studentrepresentant - syk
Nikolai Notaker	Studentrepresentant - syk
<i>Fra administrasjonen</i>	
Kristin Johanne Grasmø	

Introduksjon ved Henrik m/innlegg om FAI sett fra Instituttleder

Instituttleder startet dagen med å gi en kort introduksjon til dagens program om hvilke utfordringer og muligheter Instituttet står overfor de kommende årene. I 2022 flytter vi inn i nytt Life Science bygg. Dette vil medføre både faglige, strukturelle og logistiske endringer. Vi må derfor ha en strategi på plass for hvordan utnytte mulighetene som vil åpne seg, slik som økte muligheter for tverrfaglig forskning og organisering.

Farmasøytens rolle i samfunnet er i sterk endring. Samhandling mellom helseprofesjonene står i fokus og et økende antall farmasøyer jobber i dag ute i tverrfaglige team i sykehus, eldrehjem m.m. Mange apotek kan bli nedlagt som følge av nettapotek, samtidig åpnes det for nye arbeidsoppgaver i apoteket slik som legemiddelsamtaler, pasientveiledning, farmasøytrevirering, legehenvvisning til apotek, forbygning av infeksjonsspredning m.m. I tillegg er det også viktig å identifisere nye nisjer som våre farmasøyer bør gå inn.

Det er derfor viktig å se på hvordan vi kan legge opp farmasiutdanningen slik at den best mulig møter samfunnets behov og endringer. Dette med utgangspunkt i en forskningsbasert undervisning hvor vi utnytter de vitenskapelige ressursene instituttet besitter på best mulig måte. Vi underviser for mye og i for stor en del av året. Hvilket vi må justere i forhold til selvstudie. Det er derfor viktig i prosessen å se på hva vi mangler i utdannelsen, samtidig med at vi må redusere overlappende undervisning der det skjer. Vi har en del større hull, og dermed er det noe som må reduseres for å få plass til dette nye, men hva? Presentasjonen ligger vedlagt.

Presentasjoner/innlegg a 15 min ved:

Hege C: Undervisningen (Studieutvalgsleder)

Utdanningsleder Hege Christensen presenterte kort utdanningen ved instituttet og de utfordringer denne står overfor. Studieplan er gammel og skal gjennom en revidering i løpet av 2015/2016. I den forbindelse er det viktig å få på plass rammer og strukturer, samt identifisere hvilke utfordringer, nye impulser og etterspørsel vi står overfor i dag og i fremtiden. Presentasjonen ligger vedlagt.

Seksjonsledere: Hvor står vi, hvor går vi??

Seksjonslederne Hege Thoresen (seksjon for farmasøytisk biovitenskap), Sverre Arne Sande (seksjon for farmasi) og Trond Vidar Hansen (seksjon for farmasøytisk kjemi) presenterte kort seksjonene sine med en gjennomgang av antall ansatte, forskning og forskningsgrupper, bidrag inn i undervisningen, utfordringer seksjonene står overfor, samt ideer og innspill for hvor veien går videre. Se vedlagte presentasjoner.

Josefine/Line: Studentenes syn på FAI

Studentene hadde gjennomført en spørreundersøkelse om hvordan studentene opplever undervisningen ved Farmasøytisk institutt. Hele 117 av studentene ved instituttet svarte på undersøkelsen. I undersøkelsen kom det fram at de fleste studentene liker å studere farmasi, de er glade i skoleeksamener, men foretrekker eksamener som ikke er tverrfaglige. De er positive til tverrfaglighet der dette er hensiktsmessig, som PBL, samarbeid med annet helsepersonell og eksamener der dette fungerer, f.eks. praksiseksamen FRM4000 og FRM3040.

Studentene er kritiske til de tilfellene der man kaller noe tverrfaglig uten at det er det. I realiteten er flere av de "tverrfaglige" eksamenene bare flere moduler av forskjellige fag på samme eksamensdag, uten at de ulike delene nødvendigvis har noe med hverandre å gjøre, f.eks. samfunnsfarmasien i FRM2040. Flere er også misfornøyde med at man må ta hele eksamen på nytt dersom man stryker i en del, og at systemet fører til at noen små fag får urettmessig stor plass og vice versa. Tverrfaglige eksamener gjør det også vanskelig å se hvilke områder studentene er spesielt gode i, e.g. er man kjempeflink i farmakognosi vil ikke det komme frem på vitnemålet da det alltid er en liten del av eksamener med større andel andre fagområder, f.eks. farmakologi. På samme måte blir det vanskelig å få A på en eksamen selv om en er knallgod i farmakologi, så lenge man er mindre god i

andre fagområder som inngår i det samme emnet. For de som bryr seg om karakterer og statistikk gir dette færre toppkarakterer.

Podcast er etter hvert blitt et viktig supplement til undervisningen. De tror ikke podcasting vil tømme forelesningssalene, for de som er redde for det. De som er redde for teknologien kan de ikke hjelpe.

Studentene opplever at det kan gå litt inflasjon i mengden forelesninger. Det kunne med fordel blitt forelest hovedsakelig i det som er essensielt og spesielt vanskelig, og la studentene lese mer på egenhånd.

Svært mange var tydelige på at de ønsker seg muligheten til utveksling i løpet av studiet, samt en bedre praksisperiode med større innslag av arbeid i tverrfaglige helseteam. Studentene ønsker ikke en oppdeling av praksisperioden, men dette spørsmålet valgte de egentlig å ekskludere fra undersøkelsen, ettersom de færreste kjenner til bakgrunnen for et slikt forslag. Presentasjonen ligger vedlagt.

Marianne H: Profileringsutvalget – utfordringer for FAI v/profilering som følge av strategien

Profileringsutvalget har det overordnede ansvaret ved Instituttet for forskningsformidling og rekruttering. Instituttet har den siste tiden blitt bedre på formidling og har hatt flere innslag i aviser, TV m.m. På rekrutteringssiden gjenstår en del arbeid. MN-fakultetet er en god støttespiller og vi deltar i fakultetets opplegg slik som Åpen dag, Faglig-pedagogisk dag og UngForsk, i tillegg til besøk av skoleklasser. Det har vært lite besøk ute i skolen.

Det er viktig at alle ved instituttet bidrar aktivt inn i formidling og rekruttering. Det skal være lov og «tabbe» seg ut, men det er også viktig å ha i bakhodet at ikke all formidling nødvendigvis er god formidling. Se vedlagte presentasjon.

Kort spørsmålsrunde til presentasjonene og kommentarer til innleggene

Målet er at Universitetet i Oslo skal gi den beste farmasiutdanningen i Norge. I dag oppnår studentene våre graden Master i farmasi. Gjennom å ta en mastergrad oppnår studentene en stor grad av refleksjon sammenlignet med en bachelorgrad hvor fokuset ofte er på rett og galt. I den forbindelse ble det etterspurt en økt bevisstgjøring omkring bruken og definisjonen av Master i farmasi vs. farmasøyt som omfatter alle med autorisasjon.

I forbindelse med den forestående revidering av studieplanen ble det vektlagt at det er viktig å ta hensyn til både nasjonale føringer og behovene samfunnet har innenfor helse, industri og næringsvirksomhet. Det er i dag et stort fokus på klinisk farmasi. Mange mener at det er viktig at dette fokuset ikke overskygger behovet for god kompetanse innen områder som kjemi, teknologi, innovasjon, legemiddelutvikling og produksjon.

Det tverrfaglige samarbeidet, både med de andre helseprofesjonene og på tvers av institutter og utdanningsinstitusjoner, må videreutvikles. Kanskje kan tverrfaglig samarbeid på utdanning med andre utdanningsinstitusjoner som utdanner farmasøytter være med på å heve nivået på utdannelsen?

I en del jobber er det behov for raske beslutninger f.eks. sykehus. Farmasøyten jobber ofte som den eneste farmasøyten i et tverrfaglig team. Det er derfor viktig at farmasøyten blir flinkere til å ta raske avgjørelser slik at disse ikke blir tatt av andre i teamet mens farmasøyten «undersøker».

Studentene fikk flere tilbakemeldinger på at undersøkelsen deres var god. Det kom også opp spørsmål om hvor mye studentene egentlig jobber i apotek ved siden av studiene. I dag er det lagt opp til 45 timer med studier inkl. undervisning i uken. Av erfaring studerer svært få studenter så mye. Det ble gitt tilbakemelding på at det varierte sterkt hvor mye studentene jobber ved siden av studiene, men enkelte jobber nok opp mot 30 % med faste dager i uken. Dette er mer vanlig på masterdelen av studiet.

Det var et ønske fra Profileringsutvalget om en egen fagperson som driver med profilering, slik det er ved en rekke andre institutter. Dette for at instituttet skal være mere «på» til enhver tid.

Hvor går verden hen? Og hvilke(n) type(r) farmasøyt skal vi utdanne i årene fremover?

Den generelle oppfattelsen er at den 5-årige mastergraden skal kvalifisere til Master i farmasi i tråd med EU-direktivene og gi rett til autorisasjon. Studieplanen oppfattes som relativt god, men fornyelser og justeringer trengs i forhold til oppbygning, emnestruktur, studiepoengfordeling og innhold m.m. i forbindelse med den forestående revisjonen. Videre kan det være lurt å se på hvordan en best mulig kan heve det faglige nivået til studentene fra bachelor til masternivå og om denne eventuelt skal styres i større grad enn i dag.

Det var et ønske fra Seksjon for farmasøytisk kjemi om å sette ned et eget utvalg på 3-4 håndplukkende personer til dette arbeidet. Den generelle oppfatningen er at det pr i dag ikke er bruk for flere utvalg, og at dette arbeidet kan gjøres innenfor rammene til Studieutvalget, eventuelt en gruppe innenfor studieutvalget, og Programrådene. Ved konflikter går «meklingen» til Studieutvalget eller instituttleder, (evt MN-fakultetet i spesielle tilfeller).

Dersom vi ønsker det og ser det som formålstjenlig er det er fullt mulig for UiO å opprette en egen mastergrad i farmasi som er særegen for Universitetet i Oslo. Den må ha et eget navn som avviker fra de andres utdannelse. Alternative studieløp kan være 3+2, 3+1+1, eller 4+1. Forslaget om et mulig 4+1 studieløp ble mottatt positivt av mange. Det er også mulig å legge praksis til etter fullført studium, men siste er neppe realistisk.

Flere ytret ønsker om å gjeninnføre studieretninger. Samtidig oppfattes det som viktig at utdannelsen beholder en minste felles multiplum og at eventuelle studieretninger gir alle muligheter som ferdig utdannet farmasøyt. Studieretninger bør også ses i sammenheng med Instituttets samfunnsansvar slik at disse i best mulig grad samsvarer med hvilken kompetanse som etterspørres i dag og hvilken type kompetanse vi forventer vil etterspørres i fremtiden.

Det er en felles oppfatning at den tverrfaglige undervisning har hatt en moderat effekt og at den til tider har vært vanskelig å gjennomføre på en god måte. Dette gjelder i særdeleshet gjennomføringen av eksamen. Samtidig trenger studentene tverrfaglighet for å se sammenhenger mellom ulike fagområder. Det har også gitt de vitenskapelige ansatte bedre oversikt over hva som foregår i andres undervisning og ført til en viss avprivatisering av undervisningen. Det er stor enighet om at tverrfaglige emner bør brytes opp og gjerne strekke seg over et semester i tid. Dette vil gi studentene bedre modningstid i emnene. Et forslag for integrering av tverrfaglighet kan være å avholde emner samtidig dvs. ha tverrfaglighet på tvers av emner ikke innad i emnene. Spørsmål det må tas stilling til er f.eks. hvor tidligere fragmenterte emner skal inn i studieplanen? Det bør også ses på når de forskjellige emnene undervises i løpet av studiet.

Fordelingen av antall studiepoeng mellom de forskjellige fagområdene oppleves som relativt god, slik den fremstår fra både det interne «3+2» utvalg og arbeidet med samme i Profesjonsrådet. Samtidig bør fordelingen innen fagområdene gjennomgås for å se på om denne kan gjøres bedre. Det er alltid slik alle vil ha mer, men noen må dermed også få mindre.

Få eller ingen får jobb på bakgrunn av masteroppgaven i dag. Ansettelse skjer som regel ut i fra personlige egenskaper og kompetanse. På bakgrunn av at personer med en Master i farmasi er dyrere i drift sammenlignet med en med en bachelorgrad, og i mange tilfeller konkurrerer om de samme jobbene, er det viktig å utdanne gode kandidater med et godt rykte. Det er også mange jobber i sykehus (tverrfaglige team) og primærhelsetjenesten hvor de trenger personer med Master i farmasi. Det kom innspill på at det er et savn etter produksjonsfarmasøyt fra legemiddelleveranse siden. Disse må derfor ikke glemmes.

EVU vil bli enda viktigere i fremtiden. Farmasøytisk institutt må derfor aktivt jobbe med å bygge opp emneporteføljen sin og fortsette arbeidet med å utvikle en erfaringsbasert mastergrad i klinisk farmasi med et fleksibelt studieløp. EU-kravet i Dir 23013/55/EU som innføres i 2016 til livslang læring vil etter hvert slå inn, vi må derfor jobbe med EVU-tilbudet vårt slik at vi er klare når dette skjer og dermed stiller først i køen. Det vil også være viktig å få arbeidsgiverne til å forstå at etter- og videreutdanning er viktig for å heve kompetanse og status til farmasøytene. Det er derfor viktig at apotekkjedene ikke oppfatter EVU-tilbudet vårt som en direkte konkurrent til deres eget tilbud. Farmasøytisk institutt har pr i dag god kontakt med Apotekene og sykehusapotekene i tillegg kommer LMI (men her er det mye intern rot, hvilket gjør LMI vanskelig å samarbeide med).

Konklusjon: Utdannelsen er i bunn og grunn god, men selve gjennomføringen er ikke god nok. Her er det en del enkle grep som kan gjøres for å løse dette. Fordelingen av studiepoeng oppfattes som relativt god, hvilket tilsier at hovedlinjene beholdes. Studieutvalget vil være utvalget som setter rammene, dersom det oppstår større uenigheter benyttes instituttleder, eventuelt MN-fakultetet som «megler». Det er viktig at EVU-tilbudet vårt er på plass til implementering av EV-kravet 2016 til livslang læring slik at vi er aller først i køen.

Hva skal vi forske i fremover, med hvem og hvorfor (diskusjon)

Farmasøytisk institutt trenger å fornye seg. Kan fornyelsen skje innenfor de allerede eksisterende systemene vi har i dag eller trenger vi nye? I dag sitter gjerne en vitenskapelig ansatt i en stilling i 40 år eller mer, dette gjør at fornyingsprosessen kan ta lang tid. Skal det legges føringer for hvordan vi benytter stillinger som blir ledige og hvilke forskningsgrupper det skal satses på, slik at vi aktivt benytter dette inn i fornyelsen av instituttet? Videre bør vi arbeide aktivt med å identifisere nye satsningsområder vi trenger finansiering til og benytte dette til å få tilbake noen av de 20 millioner kroner som overføres årlig til MN-fakultetet via «restleddet».

Det er stor enighet om at det å styre hva det forskes på ikke er veien frem. Dette må være opp til den enkelte vitenskapelige ansatte med andre ord «bottom up» initiert. Det er også en generell oppfatning at det er vanskelig med endringer knyttet til stillinger og fagområder. I tillegg er det store variasjoner i endringsviljen til seksjonene og også innad på de ulike seksjonene. Samtidig bør det være en holdning at prosjekter og fagfelt ikke bør gå i arv.

Klinisk farmasi er et område som mange mener må prioriteres i fremtiden da etterspørselen er økende. Det er imidlertid viktig å ha en sterk legemiddelrelatert forskning innenfor alle de farmasøytiske fagene (ikke minst innenfor galenisk farmasi; produksjon og utvikling). Av andre fagfelt som foreslås bygget opp er bioinformatikk, som er et fagfelt som er viktig for mange av prosjektene vi har i dag, og farmakoterapi/kinetikk. Det eksisterer allerede ett bioinformatikk miljø i dag ved UiO. Dette miljøet skal etter planen flytte inn i det nye Life Sciences bygget. Et økt samarbeid med dette miljøet kan derfor være en ide. Samtidig er det viktig at vår utdanning bygger på kjemien, som er vår styrke sammenlignet med de andre studiesteder.

Endringsmiljøene til MN-fakultetet har vært viktig for Farmasøytisk institutt og bidratt til økt samarbeid med andre institutter. Dette har gitt forskningen vår et løft, samt økt finansiering. Det er derfor viktig å fortsette dette arbeidet fremover.

Life Science bygget og konsekvenser på kort og lang sikt

Vi vet ikke hva som faktisk vil skje når vi flytter inn i det nye Life Science bygget i 2022, men vi må regne med at det kommer endringer i strukturen. Vi må derfor jobbe aktivt med å bli enda bedre før vi flytter inn, slik at vi besitter den beste kompetansen både innen forskning og undervisning.

En synergieffekt som fører til færre stillinger kan forventes. Dette vil særlig kunne gjelde for fagmiljøer som overlapper med tilsvarende fagmiljøer som også flytter inn i det nye Life Science bygget sammen med oss. Samarbeid og integrering med disse fagmiljøene vil derfor kunne bli svært viktig. En mulighet vi har kan også være å sette folk inn i stillinger i fagområder spesifikke for

farmasi. Det nye Life Science bygget vil gi nye muligheter og samle mange gode forskere. Dette er det viktig å bygge videre på ved f.eks. økt tverrfaglig samarbeid

Konklusjon:

Vi trenger å jobbe videre med strategien for forskning og utdanning med tanke på hva som møter oss når vi flytter inn i det nye Life Science bygget. Vi må legge en strategi for hvordan vi best mulig kan posisjonere oss og utnytte mulighetene som vil åpne seg.

Utdannelsen skal revideres i løpet av 1. halvår i 2015 etter krav fra MN-fakultetet. I denne forbindelse må vi arbeide med å endre emnenes sammensetning (tverrfaglighet, overlappende undervisning m.m.). Det må også arbeides med å innføre eksamener uten tverrfaglighet, da denne typen eksamener har vist seg å forvirre mer enn å gi en god eksamen.

Arbeidet videre må sikre en prosess som får flest mulig til å bli trygge på at avgjørelsen er til beste for Instituttet, utdannelsen, studentene og de ansatte.

Revidert 8.12.2014
HSch